

ERIN HUNTER

WSOY

SOTURI- KISSAT

TÄHDETÖN KLAANI

3

VARJO

Ensimmäinen painos

Englanninkielinen alkuteos WARRIORS, A STARLESS CLAN #3: SHADOW

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title
WARRIORS, A STARLESS CLAN #3: SHADOW

Text copyright © Working Partners Limited 2023

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2023

Map art © Dave Stevenson 2015

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2026

Werner Söderström Osakeyhtiö

Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN 978-951-0-51269-2

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@wsoy.fi

KUKA KUKIN ON

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	VATUKKATÄHTI – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Varapäällikkö	ORAVALIITO – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät ja yksi valkoinen käpälä
Parantajat	NÄRHISULKA – harmaa raidallinen kolli, jolla on sokeat siniset silmät LEPPÄSYDÄN – punaruskea kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) VALKOSHIPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli LAAKERIHOHDE – kullanvärinen raidallinen kolli UNIKKOHALLA – vaalea kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras LILJASYDÄN – pieni, tumma raidallinen naaras, jolla on valkoisia laikkuja ja siniset silmät YÖSYDÄN – musta kolli KIMALAISRAITA – hyvin vaalean harmaa kolli, jolla on mustia raitoja

KIRSIKKASADE – kellanpunainen naaras

KONTIAISVIERSI – ruskean ja vaalean kirjava kolli

TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras

PEIPPOLOISTE – kilpikonnakuviainen naaras

KUKKASADE – kilpikonnakuviainen ja valkoisen kirjava naaras, jolla on terälehden muotoisia valkoisia laikkuja

MURATTILAMPI – hopeanharmaan ja valkoisen kirjava naaras, jolla on tummansiniset silmät

KOTKASIPI – kellanpunainen naaras

MYRTTIHEHKU – vaaleanruskea naaras

KASTENENÄ – harmaavalkoinen kolli

NEILIKKAKORVA – tummanharmaa naaras

MYRSKYPILVI – harmaa raidallinen kolli

PAATSAMATÖYHTÖ – musta naaras

LEHVÄLAULU – keltainen raidallinen kolli

HUNAJATURKKI – valkoinen naaras, jolla on keltaisia läiskiä

KIPINÄKARVA – oranssi raidallinen naaras

RATAMORAITA – tummanruskea naaras

VARPUOKSA – harmaa naaras, jolla on vihreät silmät

EVÄHYPPY – ruskea kolli

SIMPUKKATURKKI – kilpikonnakuviainen kolli

LEHVÄRAITA – harmaa raidallinen naaras

LUUMUKIVI – musta-kellanpunainen naaras

	SUKKELAKYNSI – ruskea raidallinen kolli
	LEHTIVARJO – kilpikonnakuviainen naaras
	LEIJONAROIHU – kullanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Kuningattaret	(naaraat, jotka odottavat tai imettävät pentuja)
	KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta
	TÄPLÄTURKKI – pilkullinen kirjava naaras;
	SIILIPENNUN (oranssivalkoinen raidallinen naaras), VARSIPENNUN (oranssi raidallinen kolli) ja HARMAAPENNUN (valkoinen kolli, jolla on harmaita täpliä) emo
Klaanin- vanhimmat	(entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään)
	OKAKYNSI – kullanruskea raidallinen kolli
	PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät
	KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskiiä
	SANIAISTURKKI – kullanruskea raidallinen kolli

VARJOKLAANI

Päällikkö	TIIKERITÄHTI – tummanruskea raidallinen kolli
Varapäällikkö	APILAJALKA – harmaa raidallinen naaras
Parantajat	LÄTÄKKÖHOHDE – ruskea kolli, jolla on valkoisia laikkuja

	VARJONÄKY – harmaa raidallinen kolli
Soturit	KELTATURKKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on vihreät silmät
	KIVISIIPPI – valkoinen kolli
	KARSITURKKI – tummanharmaa kolli, jonka korvissa on viiltoja
	PELLAVAJALKA – ruskea raidallinen kolli
	VARPUSHÄNTÄ – kookas ruskea raidallinen kolli
	LUMILINTU – puhtaanvalkoinen naaras, jolla on vihreät silmät
	KÄRSÄMÖLEHTI – kellanpunainen naaras, jolla on keltaiset silmät
	MARJASYDÄN – mustavalkoinen naaras
	RUOHOSYDÄN – vaaleanruskea raidallinen naaras
	PYÖRREKARVA – harmaavalkoinen kolli
	HUMALAVIIKSI – kolmivärinen naaras
	ROIHUTULI – valko-kellanpunainen kolli
	KUKKAVARSI – hopeanvärinen naaras
	KÄÄRMEHAMMAS – hunajanvärinen raidallinen naaras
	LIUSKETURKKI – sileäkarvainen harmaa kolli
	LOIKKA-ASKEL – harmaa raidallinen naaras
	VALOHYPPY – ruskea raidallinen naaras
	LOKKISYÖKSY – valkoinen naaras
	KÄRKIKYNSI – mustavalkoinen kolli

	HAPSUVIIKSI – valkoinen naaras, jolla on ruskeita laikkuja
	NOTKOLÄHDE – musta kolli
	AURINKOSÄDE – ruskeavalkoinen raidallinen naaras
Kuningattaret	KYYHKYSIIPI – vaaleanharmaa naaras, jolla on vihreät silmät; KOIVUPENNUN (vaaleanruskea kolli) emo
	KANELIHÄNTÄ – ruskea raidallinen naaras, jolla on valkoiset käpälät; KUUSIPENNUN (ruskea raidallinen kolli), VIRTAPENNUN (harmaa raidallinen naaras), HEHKUPENNUN (musta naaras) ja KUISKEPENNUN (harmaa kolli) emo
Klaanin- vanhimmat	TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli

TAIVASKLAANI

Päällikkö	LEHTITÄHTI – ruskean ja kermanvalkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät
Varapäällikkö	HAUKKASHIPI – tummanharmaa kolli, jolla on keltaiset silmät
Parantajat	PISAMATOIVE – täplikkäänkirjava vaaleanruskea naaras, jolla on pilkulliset jalat
	HUISKEHIUTALE – mustavalkoinen kolli

Sovittelija	PUU – keltainen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Soturit	VARPUSTURKKI – tummanruskea raidallinen kolli IHMEMIES – mustavalkoinen kolli KASTELÄHDE – tanakka harmaa kolli JUURILÄHDE – keltainen kolli NEULASKYNSI – mustavalkoinen naaras LUUMUPAJU – tummanharmaa naaras SALVIANENÄ – vaaleanharmaa kolli HAARAHAUKKAVIIRU – punertavan ruskea kolli HARRIPURO – harmaa kolli KIRSIKKAHÄNTÄ – pörröinen kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras PILVIUSVA – valkoinen naaras, jolla on keltaiset silmät KILPIKONNAVAUHTI – kilpikonnakuvioiden naaras KANILOIKKA – ruskea kolli PEUKALOISLENTO – kullankäräinen raidallinen naaras RUOKOKYNSI – pieni vaalea raidallinen naaras; KUORIAISTASSUN (valkomusta raidallinen kolli) mestari TILLITURKKI – harmaa raidallinen naaras, jolla on siniset silmät NOKKOSLÄIKKÄ – vaaleanruskea kolli

PIKKUHAHTUVA – pieni valkoinen naaras

VAALEATAIVAS – mustavalkoinen naaras

ORVOKKIHODE – mustavalkoinen naaras, jolla on keltaiset silmät

BELLALEHTI – vaaleanoranssi naaras, jolla on vihreät silmät

VIIRIÄISSULKA – valkoinen kolli, jolla on korpimustat korvat

PULUJALKA – harmaavalkoinen naaras

SOMERONENÄ – kellanruskea kolli

AURINKOKARVA – kellanpunainen naaras;

MEHILÄISTASSUN (raidallisen ja valkoisen kirjava naaras) mestari

MESILAU LU – ruskea naaras

Kuningattaret	NUPPUSYDÄN – kellanpuna-valkoinen naaras; HARJUPENNUN (punertava naaras, jolla on valkoinen nenä) ja HÄMYPENNUN (valkoinen kolli, jolla on ruskeat käpälät ja korvat) emo
---------------	---

Klaanin- vanhimmat	KELTASANIAINEN – haaleanruskea naaras, joka on tullut kuuroksi
-----------------------	---

TUULIKLAANI

Päällikkö	JÄNISTÄHTI – ruskeavalkoinen kolli
-----------	---

Varapäällikkö	VARISSULKA – tummanharmaa kolli
---------------	--

Parantajat	HAUKKALENTO – harmaa kolli, jolla on valkoisia täpliä kuin tuulihaukan höyhenpuvussa; UJELLUSTASSUN (harmaa raidallinen naaras) mestari
Soturit	YÖPIIVI – musta naaras JUOVASIIPPI – laikukkaanruskea naaras OMENAHOHDE – keltainen raidallinen naaras LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät KORPILAULU – ruskea naaras HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa käpälää VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on meripihkanväriset silmät KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on siniset silmät SULKAKARVA – harmaa raidallinen naaras KYYRYJALKA – kellanpunainen kolli LAULULOIKKA – kilpikonnakuviainen naaras SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras VILSKEJALKA – ruskeavalkoinen kolli HOIKKAJALKA – musta kolli, jolla on rinnassa valkoinen läikkä KAURAKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli HUUHKAJAVIIKSI – tummanharmaa kolli

Kuningattaret	KIURUSHIPI – vaaleanruskea raidallinen naaras; RAITAPENNUN (harmaa raidallinen kolli) ja PUROPENNUN (mustavalkoinen kolli) emo
Klaanin- vanhimmat	VIIKSINENÄ – vaaleanruskea kolli PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea harmaavalkoinen naaras, jolla on siniset silmät

JOKIKLAANI

Parantaja	PERHONSHIPI – täplikäs kullanvärinen naaras; HALLATASSUN (vaaleanharmaa naaras) mestari
Soturit	HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa-valkoinen naaras MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli SUOJAKARVA – mustavalkoinen naaras PALKOLOISTE – harmaavalkoinen kolli SÄIHKYTURKKI – hopeanvärinen naaras LISKOHÄNTÄ – vaaleanruskea kolli NIISKUPILVI – harmaavalkoinen kolli SANIAISKARVA – kilpikonnakuvioinen naaras LOISKEHÄNTÄ – ruskea raidallinen kolli SUMUNENÄ – harmaavalkoinen naaras JÄNISLOISTE – valkoinen kolli JÄÄSHIPI – valkoinen naaras, jolla on siniset silmät; USVATASSUN (kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras) mestari

PÖLLÖNENÄ – ruskea raidallinen kolli

PIIKKIHERNEKYNSI – valkoinen kolli, jolla on harmaat korvat

YÖTAIVAS – tummanharmaa naaras, jolla on siniset silmät

VIIMASYDÄN – ruskeavalkoinen naaras;

HARMAATASSUN (hopeanvärinen raidallinen kolli) mestari

Klaanin-
vanhimmat

SAMMALTURKKI – kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras

ESINÄYTÖS

TÄHTIKLAANI MINUA AUTTAKOON!

Marjasydän rimpuili avuttomana ja yritti pyristellä irti Tummahännän kynsistä. Ne upposivat kuitenkin vain syvemmälle hänen lapoihinsa, ja hänet valtasi sietämätön kipu joka vei häneltä kaikki voimat. Vaikka hän kuinka ponnisteli, hän vajosi järven pinnan alle.

Tuo kissahirviö on tuhonnut Varjoklaanin! Ajatus sumensi hänen epätoivoisen mielensä. Ja minä vielä autoin häntä...

Marjasydän muisti, miten vakuuttavalta Tummahäntä oli vaikuttanut metsään saapuessaan. Kolli oli houkutellut hänet ja monta hänen klaanitoveriaan lähtemään Varjoklaanista ja liittymään Suvuksi kutsumaansa joukkioon. Vasta paljon myöhemmin Marjasydän oli tajunnut, että Tummahäntä havigitteli julmiin kynsiinsä koko metsää. Jokainen, joka uskalsi olla eri mieltä, joutui häijyn raivon kohteeksi.

Niin kuin minäkin... Mikä hiirenaivo olinkaan!

Kun vesi täytti Marjasydämen nenän ja korvat, hän keräsi rohkeutensa rippeet. Hänen oli selvittävä hengissä. Hänen oli korjattava tekemänsä vääryydet.

Minun on pelastettava klaanini – ja kaikki klaanit – tältä tunkeilijalta!

Marjasydän päästi itsensä valahtamaan veltoksi ikään kuin hän olisi lopulta antanut periksi ja tukehtunut. Helpotukseksen hän huomasi Tummahännän otteen heltiävän; sitten kyllin voimakkaat takajalat potkaisivat häntä kauemmas rannasta. Hän antoi itsensä ajautua eteenpäin pinnan alla ja pidätti hengitystä niin pitkään kuin saattoi auringon välkähdellessä aivan hänen päänsä yläpuolella.

Kun hänen rintaansa pakotti niin ettei hän kestänyt enää, hän valmistautui uimaan. *Olenko ajautunut jo riittävän kauan?* hän hermoili. Hän ei kuitenkaan voinut enää aikailla. *Tämä on viimeinen mahdollisuuteni!*

Hän potki ja kauhoi kunnes sai päänsä pintaan ja saattoi haukata henkeä. Hän odotti kuulevansa takaansa Tummahännän äänen, joka ulvoisi kirouksia hänen uidessaan karkuun. Mutta vaikka Tummahäntä ei vaikuttanut huomanneen häntä, pelkkä pelko sai hänet ajamaan itsensä voimiensa ääri rajoille.

En minä mikään jokiklaanilainen ole, hän ajatteli. Mutta ei Tummahäntä enää saa minua kiinni.

Hänen voimansa olivat ehtymäisillään, kun järven vastaranta viimein kohosi hänen edessään. Hän huokaisi helpotuksesta, raahautui kuivalle maalle ja ravisteli turkkiaan pontevasti. Katsoessaan ympärilleen hän näki reheviä saniaisia, jotka vaihtuivat edempänä tiheisiin pensaisiin ja puihin. *Näyttää Jokiklaanin reviiriltä.*

Marjasydän toikkaroi huterilla jaloillaan aluskasvillisuuden sekaan ja lyyhistyi vapisemaan pehmeälle karikkeelle seljapensaalle. Kaikkein eniten hänen olisi tehnyt mieli pinkoa takaisin Varjoklaaniin, mutta ei ollut enää mitään Varjoklaania, johon pinkoa.

Lipoessaan voimattomasti vettä turkistaan Marjasydän lupasi itselleen, että jos Varjoklaani koskaan saataisiin taas

uudelleen kasaan, jos Pihlajatähti ja hänen klaanitoverinsa koskaan voisivat antaa hänelle anteeksi että hän oli seurannut Tummahäntää ja päästäisivät hänet takaisin kotiin, hän uhraisi viimeisetkin voimansa sen hyväksi, että hänen rakas klaaninsa palaisi entiseen mahtiinsa. Hänestä tulisi metsän kaikkien aikojen uskollisin Varjoklaanin kissa.

Eikä hän enää *milloinkaan* antaisi kenenkään ulkopuolisen petkuttaa itseään.

LUKU 1

HALLATASSUN TURKKI kihisi; Jokiklaanin leirissä oli jännitettä ilmassa, kuin olisi ollut puhkeamassa myrsky. Joka suunnalla näkyi haavoittuneita sotureita. Jotkut makasivat maassa nuolemassa haavojaan nujerrettu katse silmissään ja pää painuksissa. Toiset kyhjöttivät vieretysten, jupisivat kiihdyksissään ja väläyttelivät vihamielisiä katseita Tiikeritähteen ja voitokkaiisiin Varjoklaanin kissoihin.

Vielä vähän aikaa sitten Jokiklaanilla oli mennyt hyvin. Klaanipäällikkö Usvarähden kuolema ja sitä välittömästi seurannut varapäällikkö Ruokoviiksen kuolema olivat ajaneet klaanin sekavaan tilaan.

Hallatassun valtasi murhe ja syyllisyys. Hän oli klaanin ainoa parantaja jolla oli yhteys Tähtiklaaniin, joten oli jäänyt hänen vastuulleen etsiä uusi päällikkö. *Ja minä epäonnistuin*, hän ajatteli onnettomana. *Epäonnistuin kahteen kertaan.*

Kun muut klaanit olivat havainneet Jokiklaanin ahdinгон, Tiikeritähti oli hyökännyt. Hän uskoi että ainoastaan hänen päällikkyytensä saattaisi pelastaa päälliköttömän klaanin sekasorrolta, eikä heikentynyt Jokiklaani ollut pystynyt estämään klaanin valtaamista.

Nyt Tiikeritähti hyppäsi Suurkannolle. *Ihan kuin hän olisi klaanin päällikkö!* Hallatassu ajatteli katkerana. *Minun emoni*

kuuluisi seistä tuolla. Sain Tähtiklaanilta merkin, että hän olisi seuraava päällikkömme. Häntä vapisutti vieläkin järkyttävä muisto siitä, miten koirat olivat raadelleet Kiharasulan matkalla Kuulammelle. Hän olisi ollut niin hyvä.

Hän käänsi selkensä kun Tiikeritähti rupesi puhumaan hänen klaanilleen, tassutti Malvanenän luo ja alkoi lipoa kollin revennyttä korvaa, josta oli tipahdellut verta vaalealle raidalliselle turkille.

»En voi uskoa, että kukaan tässä klaanissa noin vain totteli toista klaania. Eikö Pöllönenän vähintäänkin pitäisi antaa käskyt?» Malvanenä naukui poikansa puolesta närkästyneenä.

Hallatassu jatkoi lipomistaan välttääkseen vastaamisen. *Kiharasulan jälkeen luulin että Pöllönenän oli määrä johtaa meitä. Miten saatoinkaan olla niin väärässä?* Pöllönenä oli myöntänyt Tiikeritähdelle, ettei ollut saanut yhdeksää henkeä, mutta ainoastaan Hallatassu, Pöllönenä itse, Perhonsiipi sekä Huiskehiutale tiesivät todellisen syyn: Pöllönenä ei uskonut olevansa oikea kissa johtamaan klaaniaan.

»Tarvitsemme metsästyspartioita», Tiikeritähti kuulutti. »Vapaaehtoiset ilmoittautukoot. Kaikki eivät ole pahasti haa-voittuneita.»

Kovin moni ei kuunnellut, eivätkä muutkaan vastanneet mitään, tuijottivat vain Varjoklaanin päällikköä juron näköisinä. Malvanenä katseli ympärilleen tyytyväinen loiste silmissään, hyvillään siitä että kukaan hänen klaanitovereistaan ei suostunut Tiikeritähden pompoteltavaksi.

»Vähän ryhtiä nyt!» Tiikeritähti murisi huitaisten ärtyneesti hännällään. »Vai luuletteko te että saalis hyppää suuhun ihan itsekseen?»

Hänen lopetettuaan Loiskehantä vääntäytyi käpälilleen niskakarvat pystyssä. »Miksi meidän pitäisi tehdä mitä sinä käsket?» hän penäsi Tiikeritähteä mulkoillen. »Miksei

Pöllönenä hoida hommaa? Tiedetään, että Tähtiklaani ei ole vielä antanut hänelle yhdeksää henkeä, mutta ainakin hänet on valinnut Jokiklaanin kissa!»

Monet jokiklaanilaiset nyökyttelivät Loiskehännän sanoille ja osoittivat kannatustaan. Hallatassua huolestutti että nuori kolli oli suututtanut Tiikeritähden, mutta Varjoklaanin päällikkö jatkoi rauhalliseen ja harkittuun sävyyn.

»Jos joku voisi selittää, mitä Kuulammella tapahtui», hän aloitti, »ja *miksi* Pöllönenä ei tarkalleen ottaen ole nyt Pöllötähti, niin ehkä kaikki olisivat sitten paremmin perillä asioista ja voisimme mennä eteenpäin.»

Hänen äänensä oli hiukan kireä, ja hän tuijotti puhuessaan Pöllönenään. Hallatassu yritti tukahduttaa pakokauhun tunteen: Tiikeritähti oli taatusti tajunnut, että jotain oli mennyt vikaan – hän oli hoksannut sen nopeammin kuin jokiklaanilaiset, jotka alkoivat nyt kerääntyä Pöllönenän ympärille.

»Pöllönenä, mitä siellä tapahtui?» Suojakarva kysyi.

Palkoloisteen silmissä oli hämmentynyt katse. »Niin, mikset sinä saanut yhdeksää henkeä?»

Pöllönenä näytti surkealta; hän katseli käpäliään ja olisi varmaan mieluummin ollut vastaamatta. Hallatassu tiesi että jokiklaanilaiset katsoivat myös häneen ja Perhonsiipeen, mutta Perhonsiipi ei piitannut kysyvistä katseista, piti vain suunsa tiukasti supussa.

Mitä minä sanon, jos Tiikeritähti alkaa kuulustella minua? Pitäisikö minun kertoa epäilyksistäni? Hallatassu tuijotteli tasujaan. Hän ei ollut kertonut edes omille klaanitovereilleen, että epäili omaa yhteyttään Tähtiklaaniin. Eihän hän mitenkään voisi kertoa siitä ensimmäiseksi Tiikeritähdelle!

Hän ei tiennyt mitä tehdä. Perhonsiipi oli halunnut pitää Jokiklaanin hankaluudet salassa alusta alkaen ja saisi taatusti hepulin, jos Hallatassu paljastaisi mitä Kuulammella oli

tapahtunut. Hallatassu aisti turkillaan Tiikeritähden läpätunkevan meripihkanvärisen katseen. Lopulta Pöllönenä veti syvään henkeä, ojentautui ja nosti päätään.

»Minusta ei tullut teidän päällikkönne eikä koskaan tulekaan – ja se on oma valintani», hän selitti, ja hänen äänensä kiiri kirkkaana leirin poikki. »Tiedän ettei minusta olisi hyväksi päälliköksi, joten en ryhtynyt menoihin.»

Tunnustus kirvoitti leiristä raivokkaita ulvahduksia.

»Miksi sinä kieltäytyisit Tähtiklaanin kutsusta?» Loiskehäntä kysyi silmät ymmyrkäisinä.

»Ja miksi kerrot siitä meille *nyt*?» Liskohäntä lisäsi.

Vaikka Hallatassu oli helpottunut, kun totuus oli tullut julki ilman että hänen oli tarvinnut tehdä mitään, hänestä tuntui kuitenkin kuumottavalta, kun Tiikeritähti antoi pilkallisen katseensa kiertää leiriä. »Tarkoitatko että Pöllönenän olisi pitänyt valehdella meille?» hän maukui. »Niin kuin te valehtelitte kokoontumisessa? Siinäpä juuri teidän ongelmanne», hän jatkoi painellen kynsiään Suurkanton. »Aina kun te peittelette sitä mitä oikeasti on meneillään, kaivatte itsellenne vain syvempää kuoppaa. Pöllönenä» – hän nyökäytti päätään kohteliaasti ruskealle raidalliselle kollille – »kiitän rehellisyydestäsi. On selvää että Jokiklaanilla ei ole päällikköä, Tähtiklaanin hyväksymää tai muutakaan, ja siksi minä olen täällä.» Hänen katseensa kiersi taas jokiklaanilaisia, tällä kertaa käskevänä. »Joten kyllä, toistaiseksi minä annan täällä käskyt, jotta tämä klaani ei hajoa ennen kuin teille löytyy varsinainen päällikkö.»

Seurasi uusi raivokkaiden ulvahdusten sarja, mutta Tiikeritähteä se ei hetkauttanut: hän seiso i ylväänä Suurkannolla samalla kun useat jokiklaanilaiset lähtivät lähestymään häntä karvat sojollaan ja kynnet esillä.

**»Paras tapa saada Varjoklaani
pois leiristä on löytää
todellinen päällikkö.»**

Jokiklaani on yhä vailla päällikköä, ja
parantajaoppilas Hallatassu alkaa olla epätoivoinen.

Aurinkosäde ja Yösydän kamppailevat
toisenlaisten ongelmien kanssa: Varjoklaanissa
tunteita kuumentaa paitsi Jokiklaanin miehitys
myös lain mahdollistama klaanin vaihtaminen,
ja Myrskyklaanilla on omat hankaluutensa.
Seurauksena on sotku, jota yölliset hiipailijat
hämmentävät entisestään.

Varjo on Tähdetön klaani -saagan kolmas osa.

Suomentanut Nana Sironen

www.wsoy.fi

9 789510 512692

N84.2

ISBN 978-951-0-51269-2

Kannen kuva: Owen Richardson